

jelentés. eredeti tudósítás. Budapest, október 19-én. végződő héten a termény-megnyalant, mint hogy a visszatarított voltak. A krajczárral csökkentek; a hely ület volt, és az árak...

ENI SZÍNHÁZ. 14. szám. október 23-án. adatok: s hóbortja. 3 felvonásban. 7 orakor. színpad kerürendi fényes díszekkel „itt először“.

hálhatatlan. halmat nyert eredeti vigjáték gy gyeglytől. készítő: Peter Gabor.

rajczárért. repülő szár- as gép. Baum Miksa. bécsi-gyári raktárban.

pedalmi márka vagy 7,750 forint. kedvező esetben a legújabb nagy...

MANN & SINON. tehselgeschaft in Hamburg. mindennemű államközvetek, vas- és hűtőeszközöknek.

könyvnyomdájában.

Előzetési árak: Helyben és postán küldve Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 frt. 50 kr. Fél évre 5. Egyes szám — 5. Előzetési pénz minden közlemény: fő-piac, VECSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP. A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj: Ötásódos petitorát 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint szentén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.

Az alap. Debreczen, okt. 23. (S. B.) Elhangzott a trónbeszéd, s elhangzott a lapok hasábjairól annak kemény bírálata. A fél Magyarország nyilvánosan zugott a trónbeszéd hallatára, másik fele pedig alattomban csóválta a fejét, s gondolkodott azon kormánytetel felett, mely e beszédet készítette a trón számára.

Pedig nem ott van a hiba, hogy a kormány rosszat cselekszik, mert e cselekvés már az alapról indul ki; az alap pedig olyan valami, mely minduntalan csak keseríteni fogja a magyar nemzetet, nem elégithetvén ki minden népet a monarchiának.

Es Magyarország mindaddig szerencsétlen fog lenni, míg be nem látja teljesen a közöségi politika veszélyes és pusztító voltát. Az ellenkér már számtalanszor rámutatott arra, hogy Magyarország hajója nem haladhat előre, mivel Ausztria néhezkes hajója is hozzá van lánczolva, s Magyarország hajójának gyenge vitorlái nem állják ki az önsúlyt recsegés nélkül.

Szerencsére a nemzet is kezdi ezt látni; mutatja a választások eredménye, mely arról tanuskodik, hogy a nemzet zöme azt a politikát helyesli, mely alapváltozást öhajt és akar kivinni békés uton, alkotmányos korlátok között. A nemzet zöme is ezt akarja, s a közösi ellenkér nagyszámú tagjainak ország-házba küldése zálog a jövőre, hogy ez a nemzet a legközelebbi három év alatt teljesen ki fog ábrándulni a közöségi szerelméből, s fejeére fog ütni a szegnek.

Mi az eredménye a közöségi politikának? Képes-e Magyarország csak egy lépést is tenni előre? Volt-e képes államháztartását rendezni? A magyar nemzet csak legeszeleyebb kívánata is volt-e valósitva ez idő alatt? Magyarországnak 67 éltől adóssága sem volt; földterhmentesítés után fizetett csekély kamatot. De a közöségi ury hozta magával, hogy elvállaljuk Ausztria adósságát is, s már odajutottunk, hogy hazánk pénzemberek kezében van, odajutottunk, hogy államadósságunk szerkszáz hatvanvnyoloz millió forintra rug, s évenként csak kamatot 83 millió forintot fizetünk, miből minden lakosra több mint öt forint esik!

S van-e kilátás, hogy valaha kigázoljunk belőle? Nem silyedünk-e napról napra mélyebben az adósság tengerébe? Esztelen occupatiót teljesítettük, vükben hűséget esküdtek régi hitüknek. Gonzalez 69 éves korában az inquisitói szent törvényszéke előtt azzal vádatotart, hogy fiait a régi vallás szellemében neveli, és így miniremetek a véréngző Torquemada főinquisitor törvényszéke elé huruzoltatott, s iszonyú vallatások után bevállván büntét, megégettett.

Választási mozgalom. Simonyi Ernő helyére, ki a debreczeni mandatumot fogadja el, Szegeden Mudrony Soma lép fel. Verhovay Gyula a ceglédi, Mocsary Lajos a halasi mandatumot fogadja el. Makón Herman Ottó lép fel.

Az Andrássy gróf politikájáról alaposan értesülni szokott londoni „Daily Tel.“ jeleni, hogy a három császári titkos szövetség ma is fenáll. S folytatni fogja a török birodalom szétrombolását. Andrássy gróf azon mesterszemességét, melyet az orosz török háboruban tanusított, kaptat Bosznia és Hercegovinát. Ez előre ki volt ösnálva Reichstadtban. Most következik a második felvonás.

Egy londoni levél, mely a „Neue Freie Presseben“ jelent meg, az állítja, hogy a hatalmak új csoportosulása küszöbön van. Konstantinápolyban ismét felülkerekedett az angol befolyás; Anglia Franciaországgal is teljesen kiegyezkedett. S Franciaország, melyet elmulik a világkiállítás, azonnal elhagyja a passivitást, s az érdekeit fenyegető actiókat nem fogja megengedni. Ezen érdekek pedig közösek Anglia érdekeivel.

Politikai hírek. — A trónbeszédéről. A „Pesti Napló“ a trónbeszédéről következőleg ír: „Tiszta trónbeszéde a „feladat hátralevő részére a népek áldozat készségének legnagyobb kimérését“ igéri. Tiszta igérete természetesen nagyon biztató, mivel ő azt soha nem szegte. A mi pedig a passus lényegét illeti, ez csak mondja: ízesetek. Szabadelvű nyelven ezt úgy fejezik ki: áldozatok.“

Timur bey III. Mohamed összes nyájainak főfelügyelője, azon különös szokást gyakorolta, hogy a csásbitó szép aranyok egyrészt, melyeket a császári nyájak legeltesére felvett, saját kedves énjének legeltesére fordított. A mi felvilágosodott korszellemünk egy ilyen ártatlan előszeretetet az uralkodó vert arcképe irányában defraudatióknak nevez; a nemes Timur idejében ez egészen másképp volt; a mivelletlen, barbár törökök az olyan előszeretettel lopásnak monadták, s az illető, ki hasonló szeszélyben szenvedett, csupán egy fejű lett megrovíditve. Timurnak, kinek ügyes manipulatió a szultánnak elárultattak, emélfogva a legszebb kilátása volt arra nézve, hogy fejtől — melyet a különös ember, daczára annak, hogy meglehetősen türes volt, egy szultánsággal sem cserélt volna fel — elvájon. A jószágos gondviselésnek azonban, mely a padisa főpásztorát nagy dolgok kivitelére szemlélté ki magának, volt annyi belátása, hogy Timur sokra képes bár és nékül is, de semmi esetre nem fejt nélkül; annak tehát mindenáron kellett, már a történelem kedvéért is, hogy nyakán maradjon. Egy előkelő hárembölgynek közösi az utókor eme szolgálata. — Fatime a szultán egyik kedvence felesége és Timurnak unokahuga bizalmas pillanatain urától azon igéretet nyerte, hogy nagybátyjának fejével misem történik. A bej, ki e módon elkerülte a vesztét, összására parancsára elhagyta örökre Istambul, s Szerajevói birtokaira ment.

Bosznia fővárosában Timurnak egy nem látogatott, mert elhanyagolt kertje volt, benne töltötte „Serajevó virága“ a reggeli órákat; kisértebelnek csak házuk egy régi, Spanyolhomból jött szolgálója volt. Mily nagy volt a száműzött bej álméltósága, midőn egy reggelen, elpusztult kertjében, vad cserjék és harmatos lombos bokrok között, a bájos szüzet könnyű reggeli öltözékben megpillantotta. A bálulás és elragadtatás leszegszék lábait, s megvárosolva kéjzérűstől mozdulatlanul maradt helyén. Egy „dzsin“, délibábó velt ő látni, oly magasztosnak tetszett előtte, oly hatalmas megragadta őt a büvös hajadon látása. Midőn azonban a két női alak hangos csevegéssel közeledett a kert kapujához, meggyőződött, hogy ő létező földi lényt látott, s hogy személye által el ne űzze őket örökre, sürü bokrok alá rejtőzött, honnan egy pillantással kísérté a tiszta meg nem szentségtelekített Esztert.

— A választási mozgalom. Simonyi Ernő helyére, ki a debreczeni mandatumot fogadja el, Szegeden Mudrony Soma lép fel. Verhovay Gyula a ceglédi, Mocsary Lajos a halasi mandatumot fogadja el. Makón Herman Ottó lép fel.

Az Andrássy gróf politikájáról alaposan értesülni szokott londoni „Daily Tel.“ jeleni, hogy a három császári titkos szövetség ma is fenáll. S folytatni fogja a török birodalom szétrombolását. Andrássy gróf azon mesterszemességét, melyet az orosz török háboruban tanusított, kaptat Bosznia és Hercegovinát. Ez előre ki volt ösnálva Reichstadtban. Most következik a második felvonás.

Egy londoni levél, mely a „Neue Freie Presseben“ jelent meg, az állítja, hogy a hatalmak új csoportosulása küszöbön van. Konstantinápolyban ismét felülkerekedett az angol befolyás; Anglia Franciaországgal is teljesen kiegyezkedett. S Franciaország, melyet elmulik a világkiállítás, azonnal elhagyja a passivitást, s az érdekeit fenyegető actiókat nem fogja megengedni. Ezen érdekek pedig közösek Anglia érdekeivel.

Politikai hírek. — A trónbeszédéről. A „Pesti Napló“ a trónbeszédéről következőleg ír: „Tiszta trónbeszéde a „feladat hátralevő részére a népek áldozat készségének legnagyobb kimérését“ igéri. Tiszta igérete természetesen nagyon biztató, mivel ő azt soha nem szegte. A mi pedig a passus lényegét illeti, ez csak mondja: ízesetek. Szabadelvű nyelven ezt úgy fejezik ki: áldozatok.“

Timur bey III. Mohamed összes nyájainak főfelügyelője, azon különös szokást gyakorolta, hogy a csásbitó szép aranyok egyrészt, melyeket a császári nyájak legeltesére felvett, saját kedves énjének legeltesére fordított. A mi felvilágosodott korszellemünk egy ilyen ártatlan előszeretetet az uralkodó vert arcképe irányában defraudatióknak nevez; a nemes Timur idejében ez egészen másképp volt; a mivelletlen, barbár törökök az olyan előszeretettel lopásnak monadták, s az illető, ki hasonló szeszélyben szenvedett, csupán egy fejű lett megrovíditve. Timurnak, kinek ügyes manipulatió a szultánnak elárultattak, emélfogva a legszebb kilátása volt arra nézve, hogy fejtől — melyet a különös ember, daczára annak, hogy meglehetősen türes volt, egy szultánsággal sem cserélt volna fel — elvájon. A jószágos gondviselésnek azonban, mely a padisa főpásztorát nagy dolgok kivitelére szemlélté ki magának, volt annyi belátása, hogy Timur sokra képes bár és nékül is, de semmi esetre nem fejt nélkül; annak tehát mindenáron kellett, már a történelem kedvéért is, hogy nyakán maradjon. Egy előkelő hárembölgynek közösi az utókor eme szolgálata. — Fatime a szultán egyik kedvence felesége és Timurnak unokahuga bizalmas pillanatain urától azon igéretet nyerte, hogy nagybátyjának fejével misem történik. A bej, ki e módon elkerülte a vesztét, összására parancsára elhagyta örökre Istambul, s Szerajevói birtokaira ment.

Bosznia fővárosában Timurnak egy nem látogatott, mert elhanyagolt kertje volt, benne töltötte „Serajevó virága“ a reggeli órákat; kisértebelnek csak házuk egy régi, Spanyolhomból jött szolgálója volt. Mily nagy volt a száműzött bej álméltósága, midőn egy reggelen, elpusztult kertjében, vad cserjék és harmatos lombos bokrok között, a bájos szüzet könnyű reggeli öltözékben megpillantotta. A bálulás és elragadtatás leszegszék lábait, s megvárosolva kéjzérűstől mozdulatlanul maradt helyén. Egy „dzsin“, délibábó velt ő látni, oly magasztosnak tetszett előtte, oly hatalmas megragadta őt a büvös hajadon látása. Midőn azonban a két női alak hangos csevegéssel közeledett a kert kapujához, meggyőződött, hogy ő létező földi lényt látott, s hogy személye által el ne űzze őket örökre, sürü bokrok alá rejtőzött, honnan egy pillantással kísérté a tiszta meg nem szentségtelekített Esztert.

— A választási mozgalom. Simonyi Ernő helyére, ki a debreczeni mandatumot fogadja el, Szegeden Mudrony Soma lép fel. Verhovay Gyula a ceglédi, Mocsary Lajos a halasi mandatumot fogadja el. Makón Herman Ottó lép fel.

Az Andrássy gróf politikájáról alaposan értesülni szokott londoni „Daily Tel.“ jeleni, hogy a három császári titkos szövetség ma is fenáll. S folytatni fogja a török birodalom szétrombolását. Andrássy gróf azon mesterszemességét, melyet az orosz török háboruban tanusított, kaptat Bosznia és Hercegovinát. Ez előre ki volt ösnálva Reichstadtban. Most következik a második felvonás.

Egy londoni levél, mely a „Neue Freie Presseben“ jelent meg, az állítja, hogy a hatalmak új csoportosulása küszöbön van. Konstantinápolyban ismét felülkerekedett az angol befolyás; Anglia Franciaországgal is teljesen kiegyezkedett. S Franciaország, melyet elmulik a világkiállítás, azonnal elhagyja a passivitást, s az érdekeit fenyegető actiókat nem fogja megengedni. Ezen érdekek pedig közösek Anglia érdekeivel.

Politikai hírek. — A trónbeszédéről. A „Pesti Napló“ a trónbeszédéről következőleg ír: „Tiszta trónbeszéde a „feladat hátralevő részére a népek áldozat készségének legnagyobb kimérését“ igéri. Tiszta igérete természetesen nagyon biztató, mivel ő azt soha nem szegte. A mi pedig a passus lényegét illeti, ez csak mondja: ízesetek. Szabadelvű nyelven ezt úgy fejezik ki: áldozatok.“

Timur bey III. Mohamed összes nyájainak főfelügyelője, azon különös szokást gyakorolta, hogy a csásbitó szép aranyok egyrészt, melyeket a császári nyájak legeltesére felvett, saját kedves énjének legeltesére fordított. A mi felvilágosodott korszellemünk egy ilyen ártatlan előszeretetet az uralkodó vert arcképe irányában defraudatióknak nevez; a nemes Timur idejében ez egészen másképp volt; a mivelletlen, barbár törökök az olyan előszeretettel lopásnak monadták, s az illető, ki hasonló szeszélyben szenvedett, csupán egy fejű lett megrovíditve. Timurnak, kinek ügyes manipulatió a szultánnak elárultattak, emélfogva a legszebb kilátása volt arra nézve, hogy fejtől — melyet a különös ember, daczára annak, hogy meglehetősen türes volt, egy szultánsággal sem cserélt volna fel — elvájon. A jószágos gondviselésnek azonban, mely a padisa főpásztorát nagy dolgok kivitelére szemlélté ki magának, volt annyi belátása, hogy Timur sokra képes bár és nékül is, de semmi esetre nem fejt nélkül; annak tehát mindenáron kellett, már a történelem kedvéért is, hogy nyakán maradjon. Egy előkelő hárembölgynek közösi az utókor eme szolgálata. — Fatime a szultán egyik kedvence felesége és Timurnak unokahuga bizalmas pillanatain urától azon igéretet nyerte, hogy nagybátyjának fejével misem történik. A bej, ki e módon elkerülte a vesztét, összására parancsára elhagyta örökre Istambul, s Szerajevói birtokaira ment.

Bosznia fővárosában Timurnak egy nem látogatott, mert elhanyagolt kertje volt, benne töltötte „Serajevó virága“ a reggeli órákat; kisértebelnek csak házuk egy régi, Spanyolhomból jött szolgálója volt. Mily nagy volt a száműzött bej álméltósága, midőn egy reggelen, elpusztult kertjében, vad cserjék és harmatos lombos bokrok között, a bájos szüzet könnyű reggeli öltözékben megpillantotta. A bálulás és elragadtatás leszegszék lábait, s megvárosolva kéjzérűstől mozdulatlanul maradt helyén. Egy „dzsin“, délibábó velt ő látni, oly magasztosnak tetszett előtte, oly hatalmas megragadta őt a büvös hajadon látása. Midőn azonban a két női alak hangos csevegéssel közeledett a kert kapujához, meggyőződött, hogy ő létező földi lényt látott, s hogy személye által el ne űzze őket örökre, sürü bokrok alá rejtőzött, honnan egy pillantással kísérté a tiszta meg nem szentségtelekített Esztert.

— A választási mozgalom. Simonyi Ernő helyére, ki a debreczeni mandatumot fogadja el, Szegeden Mudrony Soma lép fel. Verhovay Gyula a ceglédi, Mocsary Lajos a halasi mandatumot fogadja el. Makón Herman Ottó lép fel.

Az Andrássy gróf politikájáról alaposan értesülni szokott londoni „Daily Tel.“ jeleni, hogy a három császári titkos szövetség ma is fenáll. S folytatni fogja a török birodalom szétrombolását. Andrássy gróf azon mesterszemességét, melyet az orosz török háboruban tanusított, kaptat Bosznia és Hercegovinát. Ez előre ki volt ösnálva Reichstadtban. Most következik a második felvonás.

Egy londoni levél, mely a „Neue Freie Presseben“ jelent meg, az állítja, hogy a hatalmak új csoportosulása küszöbön van. Konstantinápolyban ismét felülkerekedett az angol befolyás; Anglia Franciaországgal is teljesen kiegyezkedett. S Franciaország, melyet elmulik a világkiállítás, azonnal elhagyja a passivitást, s az érdekeit fenyegető actiókat nem fogja megengedni. Ezen érdekek pedig közösek Anglia érdekeivel.

Politikai hírek. — A trónbeszédéről. A „Pesti Napló“ a trónbeszédéről következőleg ír: „Tiszta trónbeszéde a „feladat hátralevő részére a népek áldozat készségének legnagyobb kimérését“ igéri. Tiszta igérete természetesen nagyon biztató, mivel ő azt soha nem szegte. A mi pedig a passus lényegét illeti, ez csak mondja: ízesetek. Szabadelvű nyelven ezt úgy fejezik ki: áldozatok.“

Timur bey III. Mohamed összes nyájainak főfelügyelője, azon különös szokást gyakorolta, hogy a csásbitó szép aranyok egyrészt, melyeket a császári nyájak legeltesére felvett, saját kedves énjének legeltesére fordított. A mi felvilágosodott korszellemünk egy ilyen ártatlan előszeretetet az uralkodó vert arcképe irányában defraudatióknak nevez; a nemes Timur idejében ez egészen másképp volt; a mivelletlen, barbár törökök az olyan előszeretettel lopásnak monadták, s az illető, ki hasonló szeszélyben szenvedett, csupán egy fejű lett megrovíditve. Timurnak, kinek ügyes manipulatió a szultánnak elárultattak, emélfogva a legszebb kilátása volt arra nézve, hogy fejtől — melyet a különös ember, daczára annak, hogy meglehetősen türes volt, egy szultánsággal sem cserélt volna fel — elvájon. A jószágos gondviselésnek azonban, mely a padisa főpásztorát nagy dolgok kivitelére szemlélté ki magának, volt annyi belátása, hogy Timur sokra képes bár és nékül is, de semmi esetre nem fejt nélkül; annak tehát mindenáron kellett, már a történelem kedvéért is, hogy nyakán maradjon. Egy előkelő hárembölgynek közösi az utókor eme szolgálata. — Fatime a szultán egyik kedvence felesége és Timurnak unokahuga bizalmas pillanatain urától azon igéretet nyerte, hogy nagybátyjának fejével misem történik. A bej, ki e módon elkerülte a vesztét, összására parancsára elhagyta örökre Istambul, s Szerajevói birtokaira ment.

Bosznia fővárosában Timurnak egy nem látogatott, mert elhanyagolt kertje volt, benne töltötte „Serajevó virága“ a reggeli órákat; kisértebelnek csak házuk egy régi, Spanyolhomból jött szolgálója volt. Mily nagy volt a száműzött bej álméltósága, midőn egy reggelen, elpusztult kertjében, vad cserjék és harmatos lombos bokrok között, a bájos szüzet könnyű reggeli öltözékben megpillantotta. A bálulás és elragadtatás leszegszék lábait, s megvárosolva kéjzérűstől mozdulatlanul maradt helyén. Egy „dzsin“, délibábó velt ő látni, oly magasztosnak tetszett előtte, oly hatalmas megragadta őt a büvös hajadon látása. Midőn azonban a két női alak hangos csevegéssel közeledett a kert kapujához, meggyőződött, hogy ő létező földi lényt látott, s hogy személye által el ne űzze őket örökre, sürü bokrok alá rejtőzött, honnan egy pillantással kísérté a tiszta meg nem szentségtelekített Esztert.

